

ROMÂNIA

TRIBUNALUL xxxx

operator xxxx

Secția de contencios administrativ și fiscal, litigii de
muncă și asigurări sociale Dosar nr. xxxx/2009

SENTINȚA CIVILĂ NR. XXXX

Ședința publică din data de XXXX 2009

Președinte

XXXX

Grefier XXXX

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul XXXX în contradictoriu cu pârâții Administrația Finanțelor Publice XXXX și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului XXXX și chematul în garanție - Ministerul Mediului - Administrația Fondului de Mediu, având ca obiect contestație act administrativ - restituire taxă poluare.

La apelul nominal la a doua strigare a cauzei se prezintă reprezentantul reclamantului XXXX, avocat XXXX din Baroul XXXX și reprezentantul pârâtelor - c.j. XXXX, lipsă fiind chematul în garanție.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care reprezentantul reclamantului depune la dosar chitanță reprezentând onorariu avocațial. Învederează instanței faptul că a invocat nelegalitatea dispozițiilor art. 4 lit. a și art. 6 lit. a din O.U.G. nr. 50/2008 doar ca apărări de fond și că nu a investit instanța de contencios administrativ a judeca nelegalitatea acestor texte de lege. Arată în continuare că a fost depus contractului de vânzare - cumpărare al autoturismului întocmit în limba spaniolă la Biroul înmatriculări și prezintă instanței spre vedere originalul acestui contract.

Nemaifiind formulate cereri sau de administrat probe instanța unește excepțiile cu fondul cauzei și acordă cuvântul.

Reprezentantul reclamantului solicită respingerea excepției lipsei calității procesuale pasive a Administrației Finanțelor Publice a Municipiului XXXX și excepția inadmisibilității invocată de chemata în garanție Administrația Fondului pentru Mediu; admiterea acțiunii așa cum a fost formulată în scris, nu se opune admiterii cererii de chemare în garanție. Solicită cheltuieli de judecată.

Reprezentantul pârâtelor solicită admiterea excepțiilor, iar în subsidiar solicită obligarea chematei în garanție la restituirea sumelor încasate deoarece au fost virate în contul acesteia.

T R I B U N A L U L

Deliberând asupra acțiunii de față, constată următoarele :

Prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la această instanță la data de XXX.2009, reclamantul XXXX a cerut în contradictoriu cu pârâtele Administrația Finanțelor Publice a Municipiului XXXX și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului XXXX anularea Deciziei de calcul a taxei de poluare cu nr. XXXX/XXXX.2008, emisă de pârâta I.; anularea Deciziei nr. XXXX/2009, emisă de pârâta II. și obligarea pârâtei I. la restituirea taxei de poluare în cuantum de XXXX lei, actualizată cu dobânda prevăzută de Codul de procedură fiscală, începând cu data plății și până la restituirea efectivă, cu cheltuieli de judecată.

în motivarea acțiunii reclamantului a arătat că a plătit suma de XXXX lei, reprezentând taxa de poluare pentru autovehiculele cu chitanța seria TS4A nr. XXXX/2008, în contul bugetului de stat.

Achitarea taxei a fost necesară pentru a putea înmatricula în România autoturismul marca Toyota Avensis, fabricat în anul 2005, înmatriculat pentru prima dată în Spania, la data de XXX.2006.

Considerând că a plătit o taxă nelegală și nedatorată a formulat o contestație în procedura prealabilă, adresată pârâtei nr. I., înregistrată sub nr. XXXX/XXXX.2008, în temeiul art. 207 Cod procedură fiscală și a cerut anularea Deciziei de calcul a taxei pe poluare pentru autovehicule nr. XXXX/XXXX.2008 și restituirea sumei de XXXX lei, achitată, cu motivarea că plata taxei este nelegală în raport cu dispozițiile art. 90 din Tratatul C.E., care a fost respinsă.

A criticat soluția de respingere a contestației depusă în procedura prealabilă prevăzută de Legea nr. 554/2004 față de motivația oferită de pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului XXXX, cu motivarea că pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului XXXX a aplicat dreptul intern, respectiv prevederile OUG nr. 50/2008, cu nesocotirea reglementărilor comunitare în materie, în condițiile în care aceste dispoziții se aplică în mod direct și au prioritate față de dreptul național.

Pe fond, a susținut că taxa percepută de către autoritățile române este ilegală și încalcă dispozițiile art. 90 din Tratatul CE.

Conform acestor dispoziții „nici un stat membru nu aplică direct sau indirect produselor altor state membre impozite interne de orice natură mai mari decât cele care se aplică direct sau indirect produselor naționale similare. De asemenea, nici un stat membru nu aplică produselor altor state membre impozite interne de natură să protejeze indirect alte sectoare de producție”.

A invocat în sprijinul argumentației sale practică judiciară comunitară din care rezultă că, în cazul unui conflict între legea națională și prevederile comunitare, judecătorul național are obligația de a asigura realizarea efectului deplin al dreptului comunitar pentru aplicarea acestor norme împotriva oricăror dispoziții contrare din legislația națională până a solicita sau aștepta eliminarea acestor dispoziții pe cale legislativă. (Hotărârea în cauză Costa/Enel (1964).

Din punctul de vedere al reclamantului, rostul acestei reglementări comunitare este de a interzice discriminarea fiscală între produsele importate și cele similare autohtone, în condițiile în care, în România nu se percepe nici un fel de taxă pentru autoturismele produse în țară și înmatriculate aici.

A criticat politica Statului român aplicată autovehiculelor uzate, susținând că prin instituirea taxei de poluare cumpărătorii sunt orientați din punct de vedere fiscal să achiziționeze autovehicule second hand, înmatriculate deja în România și că legiuitorul a influențat alegerea consumatorilor, protejând producția internă de autoturisme, fapt ce rezultă explicit din preambulul OUG nr. 208/2008 și 218/2008.

A invocat inaplicabilitatea prevederilor OUG nr. 50/2008, acestea nefiind intrate în vigoare ca urmare a faptului că prevederile Codului fiscal nu pot fi modificate prin ordonanța de urgență, ci doar prin lege.

A mai arătat că OUG nr. 50/2008 nu a intrat în vigoare în ceea ce privește modificarea Codului fiscal în legătură cu abrogarea art. 214 indice 1 - 2 1 4 indice 3 Cod fiscal, susținând că din punctul său de vedere abrogarea acestor texte de lege nu produce efecte juridice mai devreme de 01.01.2009 și că acestea sunt în vigoare, în continuare, deoarece codul fiscal în vigoare nu permite abrogarea lor decât prin lege organică.

În sprijinul acestei idei a mai arătat că OUG nr. 50/2008 a fost emisă cu încălcarea art. 30 alin. 1 litera g) și art. 41 alin. 3 din Legea nr. 24/2000 și art. 115 alin. 4 din Constituția României în condițiile în care măsurile de tehnică legislativă nu permit abrogarea unor acte normative de rang superior, cum sunt legile, prin acte normative de rang inferior, cum sunt ordonanțele de urgență.

De asemenea, a invocat nelegalitatea articolului 6 litera a) din OUG nr. 50/2008 care, potrivit reclamantului generează o dublă impunere și creează o dublă impozitare, introducând capacitatea cilindrică a autoturismului în formula de calculare a taxei pe poluare, în situația în care, OUG nr. 50/2008 definește taxa pe poluare în funcție de emisia de noxe, adică de nivelul de poluare.

A invocat situația particulară a autoturismului său care are o capacitate cilindrică de 2.231 cmc, Euro 4, emisii CO₂ 161 gr/km, raportat la anul de fabricație 2005, pe care a comparat-o cu un autoturism Dacia Logan 1,6 MPI, fabricat în 2005, Euro 4, capacitatea cilindrică de 1598 cmc și emisii de CO₂ de 192 gr/km, pentru care se plătește o taxă de poluare de doar 1090 lei.

Raportat la acest exemplu a concluzionat că taxa achitată în baza formulei de calcul prevăzută de OUG nr. 50/2008 nu reprezintă o taxă de poluare, ci o taxă asupra mijloacelor de transport pe care o plătește de două ori, odată ca impozit anual dar încă odată la prima înmatriculare.

A invocat nelegalitatea art. 4 litera a) din OUG nr. 50/2008, ca urmare a neaplicării directe a reglementărilor comunitare care au prioritate față de dreptul național, invocând că aceste prevederi sunt identice cu cele prevăzute de art. 214 indice 2 din Codul fiscal pe care ordonanța le-a abrogat și le-a înlocuit, arătând că intră în categoria taxelor speciale care se plătesc cu ocazia primei înmatriculări în România.

În drept a invocat dispozițiile art. 1 alin. 4 Cod fiscal, art. 7 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, art. 90 din Tratatul C.E., art. 117, art. 124, art. 205 și art. 207 alin. 4 Cod procedură fiscală, art. 11 alin. 2 și art. 148 alin. 2 și alin. 4 din Constituția României.

Prin întâmpinare, pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului XXXX a cerut respingerea acțiunii reclamantului, ca neîntemeiată, invocând pe cale de excepție lipsa calității procesuale pasive a sa.

În motivarea excepției, a arătat că în realitate reclamantul nu contestă nici un act administrativ fiscal, ci contestă o taxă care a fost stabilită printr-un act normativ, sub aspectul legalității sale.

Prin urmare, câtă vreme Guvernul României și Comisia Europeană au purtat negocieri, finalizate prin obligația asumată de Statul Român de a revizui cuantumul taxei speciale auto reglementată de art. 214 indice 1 Cod fiscal (abrogat la intrarea în vigoare a O.U.G. nr. 50/2008) și de a adopta O.U.G. nr. 50/2008 privind instituirea taxei de poluare pentru autovehicule, în vigoare cu începere de la data de 01.07.2008, rezultă că taxa este legală.

Din punctul de vedere al pârâtei, taxa de poluare reglementată de ordonanța amintită este temeinică, legală și în conformitate cu normele de drept comunitar, această taxă nefiind contestată de către Comisia Europeană sau alt organism comunitar.

Taxa de poluare există legal și se plătește în alte 16 state comunitare (Germania, Italia, Franța, etc...).

A învederat instanței că în realitate criticile Comisiei Europene aduse României referitoare la încălcarea Protocolului de aderare la Uniunea Europeană prin perceperea taxei speciale pentru autoturisme au vizat doar cuantumul ridicat al acesteia. Adoptarea OUG nr. 50/2008 privind taxa pe poluare al cărei cuantum este considerabil mai mic a fost o consecință

a conformării României față de criticile aduse în legătură cu cuantumul ridicat, pentru a nu se mai pune problema protejării pieței interne de autoturisme față de cea comunitară.

Prin întâmpinare pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului XXXX a cerut respingerea acțiunii reclamantului ca nefondată și, în subsidiar, în cazul admiterii acesteia, să se admită cererea de chemare în garanție formulată în contradictoriu cu Ministerul Mediului - Administrația Fondului pentru Mediu.

A susținut că reclamantul este obligat la plata taxei pe poluare, potrivit art. 4 litera a din OUG nr. 50/2008, deoarece a solicitat în mod voluntar plata acestei taxe care se datorează cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului XXXX a formulat o cerere de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu, în calitate de instituție beneficiară, în exclusivitate a taxei de poluare reglementată de OUG nr. 50/2008 și a cerut obligarea acesteia la suportarea tuturor cheltuielilor și a altor consecințe pecuniare ori de altă natură, ce ar cădea în sarcina sa, în cazul admiterii acțiunii de față.

În drept a invocat dispozițiile art. 60 - 63, 112 Cod procedură civilă, art. 1 alineat 1 din OUG nr. 50/2008 și art. 992 Cod civil.

Prin întâmpinare, chemata în garanție Administrația Fondului pentru Mediu a cerut respingerea acțiunii în contencios formulată de reclamant, susținând, în esență, că taxa pe poluare reglementată de OUG nr. 50/2008 respectă exigențele de compatibilitate cu art. 90 din Tratatul C.E., invocând pe cale de excepție inadmisibilitatea acțiunii raportat la dispozițiile art. 9 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ care dă dreptul persoanei vătămate într-un drept al său ori într-un interes legitim, prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe, de a introduce acțiune la instanța de contencios administrativ, însoțită de excepția de neconstituționalitate, în măsura în care obiectul principal nu îl constituie constatarea neconstituționalității OUG nr. 50/2008 sau a unei dispoziții din această ordonanță.

Din acest motiv, a cerut respingerea acțiunii ca inadmisibilă, deoarece nu poate avea ca obiect principal constatarea neconstituționalității unei ordonanțe de guvern.

A mai invocat inadmisibilitatea acțiunii față de împrejurarea că reclamantul nu atacă un act administrativ sau vreun răspuns la o plângere prealabilă ori un refuz nejustificat, ci doar restituirea unei sume achitate în prealabil în temeiul legii, cerere care nu poate fi soluționată de instanța de contencios administrativ care este chemată să cenzureze actele administrative emise de autorități publice.

Pe fond, a cerut respingerea acțiunii ca nefondată, pentru următoarele considerente:

Determinarea taxei pe poluare se face pe baza unor criterii obiective -capacitate cilindrică, emisie de poluanți, așadar și în funcție de deprecierea autovehiculului conform coeficienților din Anexa nr. 4.

Pe de altă parte, atâta timp cât taxa pe poluare prevăzută pentru prima înmatriculare a autovehiculului reclamantului este egală cu valoarea reziduală a taxei pentru un autovehicul identic cu cel cumpărat de reclamant și scos din parcul auto național în aceeași zi în care s-a solicitat înmatricularea primului autoturism, rezultă că exigențele stipulate de Tratatul CE. sunt respectate.

A susținut că, chiar Comisia Europeană a recunoscut că taxa de poluare instituită prin OUG nr. 50/2008 corespunde normelor comunitare, astfel că nu pot fi reținute acuzațiile reclamantului potrivit cărora prin instituirea acestor taxe se constituie o discriminare a regimului fiscal și că această taxă contravine dispozițiilor art. 90 din Tratatul CE.

A invocat practică judiciară pronunțată de CEDO în materie.

S-a opus admiterii capătului de cerere privind obligarea sa la plata cheltuielilor de judecată, motivând că nu se face vinovată de stabilirea contravalorii taxei pe poluare, nefiind

emitentul actului administrativ intitulat - Decizie de calcul. Nu se poate reține vreo culpă în sarcina sa privind colectarea acestor taxe, câtă vreme legiuitorul a prevăzut că virarea taxelor pe poluare în bugetul fondului pentru mediu se face în temeiul unui act normativ, respectiv în baza OUG nr. 50/2008.

Examinând decizia de calcul a taxei pe poluare pentru autovehicule emisă sub nr. XXXX/XXXX.2008 - fila 12, chitanța privind plata sumei de 2.831 lei reprezentând contravaloarea taxei pe poluare - fila 11, Decizia nr. 21/16.01.2009 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului XXXX privind soluționarea contestației reclamantului, filele 17-20, certificatul de înmatriculare al autoturismului tradus din limba spaniolă, fila 23, contractul de vânzare - cumpărare tradus din limba spaniolă, fila 21, certificatul de inspecție tehnică a vehiculelor - fila 22 și cartea de identitate a vehiculului înmatriculat în România pe numele reclamantului - fila 24, tribunalul retine următoarele :

Acțiunea în contencios administrativ este nefondată.

Cu privire la excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Administrația Finanțelor Publice a Municipiului XXXX, tribunalul urmează a respinge excepția în baza dispozițiilor art. 137 alin. 1 Cod procedură civilă și a art. 3 aliniat 1 litera b) din HG nr. 686/2008 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OUG nr. 50/2008, deoarece acest organ fiscal a calculat taxa pe poluare, a încasat-o în contul bugetului de stat și, prin urmare, îi revine obligația de restituire a taxei în eventualitatea admiterii acțiunii.

Excepția inadmisibilității acțiunii principale invocată de chemata în garanție Administrația Fondului pentru Mediu, în reprezentarea Ministerului Mediului este nefondată, urmând a fi respinsă deoarece are natura juridică a unei excepții de fond raportat la apărările formulate de reclamant, prin care solicită să se constate nelegalitatea acesteia, raportat la normele comunitare în materie care se aplică prioritar normelor interne reglementate de art. 214 indice 1 - 2 1 4 indice 3 Cod fiscal și a dispozițiilor OUG nr. 50/2008, dar și a normelor de tehnică legislativă în care se arată că un act normativ cu putere de lege nu poate fi modificat printr-un act normativ inferior, cum este ordonanța de urgență.

Curtea Constituțională nu s-a pronunțat în sensul declarării neconstituționale a OUG nr. 50/2008 privind instituirea taxei pe poluare. Dacă am admite excepția inadmisibilității acțiunii reclamantului aceasta ar echivala cu încălcarea accesului liber la justiție al acestuia. Legalitatea cererilor formulate de reclamant și nelegalitatea actelor normative cu privire la art. 4 litera a) și art. 6 litera a) din OUG nr. 50/2008, urmează a fi analizate, după cum urmează :

Autoturismul marca Toyota Avensis, fabricat în anul 2005, având un kilometraj de 90.000 km/bord la data achiziționării lui din Spania, 10.11.2008, a fost achiziționat de către reclamant pentru prețul de XXXX euro, fapt ce, rezultă din traducerea contractului de vânzare - cumpărare și a fost înmatriculat pentru prima dată în Spania la data de 23.03.2006.

Reclamantul a achitat taxa pe poluare pentru prima înmatriculare în România, a autoturismului în sumă de XXXX lei, cu chitanța seria TS4A nr. XXXX/2008, în contul bugetului de stat.

Decizia de calcul a taxei pe poluare pentru autovehicule este legală, taxa pe poluare fiind stabilită pe baza documentației depusă de petent și a elementelor de calcul prevăzute de OUG nr. 50/2008 și de Normele metodologice de aplicare ale acesteia aprobate prin HG nr. 686/2008.

Este de remarcat faptul că reclamantul nu contestă modul de calcul al taxei pe poluare, ci legalitatea taxei, invocând că legiuitorul a introdus în mod nelegal capacitatea cilindrică a autoturismului ca element determinant, în baza art. 6 litera a) din OUG nr. 50/2008, creînd aparența unei duble impuneri și a unei duble impozitări.

Este adevărat că în funcție de capacitatea cilindrică a unui autoturism se determină taxa asupra mijloacelor de transport prevăzută de art. 263 din Codul fiscal, însă această taxă are natura juridică a unui impozit anual care se calculează obligatoriu potrivit codului fiscal.

Taxa pe poluare se plătește o singură dată, cu ocazia primei înmatriculări a unui autoturism second - hand în România și este o taxă care se regăsește și în legislația altor state comunitare, între cele două neexistând identitate și neavând consecința unei duble impozitări.

Taxa pe poluare nu este contrară dispozițiilor art. 90 din Tratatul CE.

În speța de față, se impune a se avea în vedere faptul că Comisia Europeană nu a criticat România pentru că a introdus în legislație taxa pe poluare, ci doar pentru că aceasta prezenta un quantum ridicat, față de nivelul taxei pe poluare din alte state europene.

Guvernul Român și Comisia Europeană au purtat negocieri și au făcut analize pe acest domeniu, fapt dictat de necesitatea adaptării legislației românești la cerințele comunitare, știut fiind că România a fost supusă procedurii de infrigement, tocmai din cauza cuantumului taxei speciale reglementată de art. 214 indice 1 Cod fiscal.

În urma acestor discuții și analize s-a ajuns la un acord între părți, concretizat tocmai în apariția OUG nr. 50/2008, despre care expertul D.G.TAXUD, Lina Vatenaita a menținut în Infograma nr. 5899/26.06.2008 transmisă de Reprezentanța Permanentă a României pe lângă U.E. de la Bruxelles că prevederile proiectului de norme metodologice privind taxa de poluare pentru autovehicule transmis Comisiei Europene la data de 25.06.2008 (formă în care a fost aprobată OUG nr. 50/2008 de către Guvernul României), sunt conforme cu criteriile europene.

Totodată în aceeași infogramă s-a menționat faptul că procedura de infrigement împotriva României va fi închisă doar după adoptarea OUG nr. 50/2008 de către Parlamentul României.

Prin urmare, prin adoptarea OUG nr. 50/2008 fără încălcarea principiului neretroactivității legii civile, legiuitorul a creat posibilitatea legală de restituire a părții din taxa de primă înmatriculare, recalculată, prin raportare la taxa de poluare, obligatorie conform OUG nr. 50/2008.

În speța de față, reclamanta contestă în esență, obligația de a plăti taxa de primă înmatriculare, cât și taxa de poluare, socotindu-le nelegale prin raportare la dispozițiile art. 90 din Tratatul CE.

Art. 90 paragraful I. Din Tratatul CE. interzice statelor membre să instituie taxe interne discriminatorii sau protecționiste prin raportare la bunurile produse sau importate din alt stat membru.

Având în vedere că nu există legislație europeană primară sau secundară care să instituie un anumit *model de așezare a taxării autovehiculelor*, evaluarea conformității unui act normativ național de taxare a autovehiculelor trebuie efectuată nu prin raportare la un anumit model european de reglementare sau altul ci prin raportare la art. 90 din Tratat precum și la jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Altfel spus, taxarea autovehiculelor trebuie analizată în lumina unor *principii generale de drept comunitar* precum transparența, neutralitatea fiscală sau taxarea excesivă, criteriile obiective, caracter adecvat și proporțional sau poluatorul plătește. Curtea Europeană de Justiție a arătat în mod constant că o consecință a dreptului comunitar actual este aceea că Statele membre pot să impună asupra mărfurilor precum autovehiculele un sistem de taxă al cărei quantum crește progresiv în conformitate cu un criteriu obiectiv. (A se vedea Deciziile Curții de Justiție a Comunităților Europene în cauzele 112/84 Humblot c. Directorului serviciilor fiscale, par. 12; Cauza C-132/88 Comisia Comunităților Europene c. Republicii Elene, par. 17).

De asemenea, Curtea de Justiție a Comunităților Europene a arătat că sunt criterii obiective cele precum *capacitatea cilindrică sau clasificarea în funcție de performanțele de mediu* (A se vedea Decizia Curții de Justiție a Comunităților Europene în Cauzele conexate C-290/05 și 333-05 Mos Nădasdi și Ilona Nemeth, par. 52.)

S-a statuat, de asemenea, că dacă taxa pentru poluarea autovehiculelor este bazată pe elemente precum cilindrul, normele de poluare chimică sau emisiile de dioxid de carbon, este evident că aceste criterii de impunere sunt eminent obiective și nu lasă loc unei decizii arbitrare sau neconforme cu jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Jurisprudența CJCE a stabilit constant că un sistem de impozitare a autovehiculelor este discriminatoriu față de autovehiculele de ocazie de import atunci când în calculul taxei nu se ia în considerare deprecierea reală a acestui autovehicul de import și, în consecință, i se impune o taxă mai mare decât valoarea reziduală a taxei rămase neamortizată încorporată într-un autovehicul național similar (A se vedea Decizia Curții de Justiție a Comunităților Europene în Cauza C-345/93 Nunes Tadeu, par. 20).

În repetate rânduri curtea Europeană de Justiție a afirmat că statele membre pot impune taxe de înmatriculare asupra autovehiculelor second hand importate, cu condiția că respectivele taxe să respecte dispozițiile art. 90 din Tratatul CE.

Astfel, nici un stat nu trebuie să aplice produselor originare din alte state membre taxe mai mari decât cele care se aplică produselor naționale, similare.

Dintr-o jurisprudență constantă rezultă că art. 90 primul paragraf din Tratatul CE. este încălcat atunci când impozitul aplicat produsului de import și impozitul aplicat produsului național similar, sunt calculate diferit și după metode care conduc la un impozit mai mare produsului de import.

Prin OUG nr. 50/2008 nu se face nici o distincție între produsele naționale și cele provenite din celelalte state U.E., taxa pe poluare plăindu-se pe criterii obiective ca nivelul emisiilor de poluanți, capacitatea cilindrică și vechimea autoturismului.

Cât privește o comparație cu privire la autovehiculele deja existente în parcul auto național, Curtea s-a pronunțat în sensul că o atare comparație nu este relevantă sub aspectul discriminării fiscale deoarece articolul 90 TCE *nu este menit să împiedice un stat membru de a introduce taxe noi sau să schimbe cota sau baza de impunere a unor taxe deja existente.* (A se vedea, Decizia Curții de Justiție a Comunităților Europene în Cauzele conexate C-290/05 și 333-05 Akos Nădasdi și Hona Nemeth, par. 49).

S-a concluzionat astfel că dacă autovehiculele deja existente în parcul auto național nu sunt și ele supuse noii taxe *nu reprezintă o discriminare sub aspectul dreptului european.*

Pornind de la aceste *principii generale de drept comunitar* se impune a stabili dacă adoptarea OUG nr.50/2008 este conformă cu Tratatul precum și cu jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Potrivit art. 1 alin. 1 din OUG 50/2008, ordonanța de urgență *stabilește cadrul legal pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule*, denumită în continuare taxă, care constituie venit la bugetul Fondului pentru mediu și se gestionează de Administrația Fondului pentru Mediu, în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului.

Așa cum rezultă din preambulul actului normativ, taxa a fost instituită în scopul asigurării protecției mediului prin realizarea unor programe și proiecte pentru îmbunătățirea calității aerului și pentru încadrarea în valorile limită prevăzute de legislația comunitară în acest domeniu, ținând cont de necesitatea adoptării de măsuri pentru a asigura respectarea normelor de drept comunitar aplicabile, inclusiv a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Obligația de plată a taxei se naște, conform art. 4 din OUG nr.50/2008 cu ocazia primei înmatriculării a unui autovehicul în România sau la repunerea în circulație a unui autovehicul după încetarea unei exceptări sau scutiri dintre cele la care se face referire la art. 3 și 9.

În speță se susține că dispozițiile OUG 50/2008 cu privire la taxa de poluare sunt în contradicție cu dispozițiile art. 25, 28, 90 paragraf 1 din Tratatul privind instituirea Comunității Europene.

Art. 25 din Tratatul Constitutiv al Uniunii Europene interzice între statele membre taxele vamale la import și export sau taxele cu efect echivalent, inclusiv cu privire la taxele vamale cu caracter fiscal. Art. 28 din Tratatul Constitutiv al Uniunii Europene interzice între statele membre restricțiile cantitative la import, precum și orice măsuri cu efect echivalent.

Conform art. 90 paragraf 1 din Tratatul Constitutiv al Uniunii Europene nici un stat membru, nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre, impozite interne de orice natură, mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare.

Problema care trebuie lămurită este aceea de a stabili dacă taxa de poluare este contrară normelor amintite.

Cu privire la natura taxei de poluare CJCE s-a pronunțat la 05.12.2006 asupra acțiunilor preliminare formulate de Hajdu-Bihar Megyei Birosag și Bacs Kiskun Megyei Birosag în cauzele reunite C-29012005 Nadasdi și C-33312005 Nemeth, ocazie cu care a statuat că o taxă care nu este percepută pentru faptul că un autoturism traversează frontiera unui stat membru ci pentru prima înregistrare a autoturismului pe teritoriul aceluia stat membru, în vederea punerii în circulație nu constituie o taxă vamală în sensul art. 25 din tratat ci face parte din sistemul general de impozitare a bunurilor și trebuie examinată în lumina art. 90 din Tratatul CE.

În aceste condiții, susținerea reclamantului privind încălcarea art. 25 din tratat este nefondată întrucât taxa de poluare este datorată pentru punerea în circulație a autovehiculului, astfel că nu se poate susține cu temei că este percepută pentru faptul că un autoturism traversează frontiera unui stat membru.

Nici încălcarea art. 28 din Tratat nu poate fi reținută; conform formulei Dassonville impusă în jurisprudența CJCE sunt *măsuri cu efect echivalent* nu numai acele măsuri care tratează discriminativ, în mod deschis sau ascuns marfa străină adusă dintr-un alt stat membru dar și acele care pornind de la conținutul efectiv al textului sunt egal aplicabile sau au același efect aparent pentru toți, iar la evaluarea acestor măsuri Curtea a stabilit că trebuie avute în vedere efectele potențiale, posibile ale acestora și nu scopul urmărit de acestea. Mai mult, Curtea a conchis că restricționările importului sau exportului sunt permise doar în situația în care în domeniu lipsesc reglementările comunitare, restricțiile sunt necesare pentru asigurarea supravegherii fiscale a corectitudinii în relațiile comerciale, pentru asigurarea protecției consumatorului, pentru protecția valorilor social-culturale naționale dacă reglementările sunt valabile în mod nediscriminatoriu pentru mărfurile din producția internă sau externă.

Atâta timp cât OUG 50/2008 nu cuprinde dispoziții privitoare la diferențierea taxei pe criterii ce ar putea fi apreciate drept măsuri cu efect echivalent nu se poate reține încălcarea art.28 din Tratat reținând că legislația națională se aplică deopotrivă bunurilor din producția internă cât și cea externă.

Obiectivul taxei este de protejare a mediului, atât prin modul de utilizare a resurselor constituite cât și prin modul de impunere. De aceea, elementele ce stau la baza acesteia sunt emisiile de noxe și de dioxid de carbon și se poate conchide că criteriile ce stau la baza taxei au un caracter adecvat obiectivului de protejare a mediului, având în vedere că în calculul quantumului acesteia sunt importante emisiile de noxe toxice precum și cele de dioxid de carbon iar nu alte criterii precum valoarea de facturare. Prin urmare, întrucât taxa este stabilită

în funcție de gradul de poluare și de eficiența energetică, ea are un caracter proporțional fiind stabilită într-un quantum mai mare pe măsură ce performanțele de mediu scad.

În această privință, actul normativ analizat respectiv OUG nr.50/2008 a fost adus în conformitate cu principiile jurisprudenței europene prin prevederea unei grile de depreciere ce corespunde unor valori reale de pierdere a valorii de piață și care, în plus, pot fi contestate de contribuabil dacă face dovada că autovehiculul său s-a depreciat într-o măsură mai mare decât cea indicată de grila fixă.

În concret, pe baza unor elemente precum rulajul mediu anual, starea tehnică și nivelul de dotare al autovehiculului, contribuabilul poate contesta suma de plată și obține o valoare mai mare a deprecierii. Această posibilitate a contribuabilului asigură ca în toate cazurile, valoarea taxei percepute asupra unui autovehicul second-hand de import nu va depăși valoarea reziduală a taxei existente într-un autovehicul deja înmatriculat.

În ceea ce privește art. 90 din Tratat, trebuie reținut că CJCE a apreciat cu ocazia soluționării acțiunii preliminare în cauzele reunite C-Z90J2005 Nadasdi și C-33312005 Nemeth că o comparație cu autoturismele second-hand plasate în circulație înainte de intrarea în vigoare a legii privind taxele de înmatriculare (în speță, de poluare) nu este relevantă. În scopul de a asigura neutralitatea impozitării interne prin respectarea regulilor de concurență între autoturismele uzate aflate deja pe piața națională și autoturismele similare importate este necesar să fie comparate efectele taxei pentru vehiculele nou-importate dintr-un alt stat membru decât statul în cauză (în speță Ungaria) cu efectele valorii reziduale a taxei care afectează vehiculele similare înmatriculate deja în statul respectiv (Ungaria) și cărora, pentru acest scop, le-a fost deja aplicată această taxă.

S-a concluzionat că art. 90 par.1 din Tratatul CE trebuie interpretat ca interzicând o taxă de poluare percepută cu ocazia primei înmatriculări atâta timp cât valoarea taxei, determinată exclusiv prin raportare la caracteristicile tehnice ale autoturismului (tipul motorului, capacitatea cilindrică) și clasificarea din punct de vedere al poluării, este calculată fără a se lua în calcul deprecierea autoturismului, de o asemenea manieră încât, atunci când se aplică autoturismelor second hand importate din statele membre, aceasta excede valoarea taxei incluse în valoarea reziduală a unor autoturisme second hand similare care au fost deja înregistrate în statul membru în care sunt importate.

Așa cum rezultă din cuprinsul OUG 50/2008 (variantea în vigoare la momentul solicitării înmatriculării autoturismului), actul normativ român respectă exigențele de compatibilitate cu art. 90 paragraful din Tratatul CE.

Astfel, după cum se poate constata, determinarea taxei de poluare se realizează conform art. 6 pe baza unor criterii obiective - (tipul motorului, capacitatea cilindrică) și clasificarea din punct de vedere al poluării - luându-se în considerare și deprecierea autoturismului, conform coeficienților descriși în anexa 4 (Cota fixă de reducere prevăzută în anexa nr. 4 este stabilită în funcție de vechimea autovehiculului, de rulajul mediu anual, de starea tehnică și nivelul de dotare al autovehiculului. Cu ocazia calculului taxei vor fi acordate reduceri suplimentare față de cota fixă, în funcție de abaterile de la situația standard a elementelor care au stat la baza stabilirii cotei fixe, în condițiile prevăzute în normele metodologice de aplicare a ordonanței de urgență) astfel că exigențele stipulate de CJCE cu ocazia soluționării acțiunii preliminare în cauzele reunite 290/2005 Nadasdi și C-333/2005 Nemeth sunt respectate.

Față de aceste împrejurări instanța reține că taxa de poluare reglementată de OUG 50/2008 (variantea în vigoare la momentul solicitării de înmatriculare formulată de reclamant) nu poate fi caracterizată ca fiind contrară art. 90 paragraful 1 din Tratatul CE și se poate așadar concluziona că O.U.G. nr. 50/2008 respectă exigențele de compatibilitate cu art. 90 paragraf. 1 din Tratatul Comunității Europene. Mai mult, așa cum rezultă din art. 8:

„(1) Atunci când un autovehicul pentru care s-a plătit taxa în România este ulterior scos din parcul auto național se restituie valoarea reziduală a taxei în conformitate cu prev. alin. (2).

(2) Valoarea reziduală a taxei reprezintă taxa care ar fi plătită pentru respectivul autovehicul dacă acesta ar fi înmatriculat la momentul scoaterii din parcul auto național."

Așadar, atâta timp cât taxa de poluare percepută pentru prima înmatriculare se restituie atunci când autoturismul respectiv este scos din parcul auto național, nu se poate pretinde o discriminare față de autoturismele pentru care această taxă nu s-a perceput deoarece existau în parcul auto național la data adoptării actului normativ, atâta timp cât pentru acestea taxa nu a fost plătită și evident nici nu se poate pune problema restituirii ei.

Pentru considerentele prezentate tribunalul constată că Decizia de calcul a taxei pe poluare cu nr. XXXX/XXXX.2008 emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului XXXX este legală și temeinică, fiind întocmită cu respectarea dispozițiilor art. 4 lit. a) art. 5) din OUG nr. 50/2008 privind instituirea taxei de poluare pentru autovehicule și a dispozițiilor art. 90 din Tratatul CE.

În mod legal pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului XXXX a respins contestația reclamantului formulată în procedura prealabilă prevăzută de art. 7 din Legea contenciosului administrativ, precum și cererea de restituire a taxei pe poluare în sumă de XXXX lei, a cărei plată este legală și în concordanță cu practica judiciară comunitară în materie.

Față de aceste considerente urmează a respinge acțiunea principală formulată de reclamantul XXXX în contradictoriu cu pârâtele Administrația Finanțelor Publice XXXX și Direcția Generală a Finanțelor Publice XXXX, în contencios administrativ, având ca obiect anularea Deciziei de calcul a taxei de poluare nr. 19.10.67/08.12.2008 emisă de pârâta nr. 1; anularea Deciziei nr. 21/16.01.2009 privind soluționarea contestației formulată de reclamant emisă de pârâta nr. 2; obligarea pârâtului nr. 1 la restituirea taxei de poluare în cuantum de XXXX lei, actualizată cu dobânda prevăzută de Codul de procedură fiscală, începând cu data plății și până la restituirea efectivă.

Urmare a respingerii acțiunii principale va respinge cererea de chemare în garanție formulată de pârâtele Administrația Finanțelor Publice a Municipiului XXXX și Direcția Generală a Finanțelor Publice XXXX în contradictoriu cu chemata în garanție Administrația Fondului pentru Mediu pentru despăgubiri, având în vedere caracterul subsecvent al acesteia față de cererea principală.

Urmare a respingerii acțiunii principale va respinge și cererea reclamantului de acordare a cheltuielilor de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN
NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE**

Respinge excepția inadmisibilității acțiunii principale invocată de chemata în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu.

Respinge acțiunea principală formulată de reclamantul XXXX în contradictoriu cu pârâtele Administrația Finanțelor Publice XXXX și Direcția Generală a Finanțelor Publice XXXX, în contencios administrativ, având ca obiect anularea Deciziei de calcul a taxei de poluare nr. XXXX/2008 emisă de pârâta nr. 1; anularea Deciziei nr. XXX/2009 privind soluționarea contestației formulată de reclamant emisă de pârâta nr. 2; obligarea pârâtului nr. 1 la restituirea taxei de poluare în cuantum de XXXX lei, actualizată cu dobânda prevăzută de Codul de procedură fiscală, începând cu data plății și până la restituirea efectivă.

Respinge cererea de chemare în garanție formulată de pârâtele Administrația Finanțelor Publice a Municipiului XXXX și Direcția Generală a Finanțelor Publice XXXX în contradictoriu cu chemata în garanție Administrația Fondului pentru Mediu pentru despăgubiri.

Fără cheltuieli de judecată.

Definitivă și executorie.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din XXXX 2009.

Președinte

Grefier

..

Se comunică:

1.reclamant - **XXXX - XXXX,**

2.pârat - **ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE XXXX - XXXX,**

3 .pârât - **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE XXXX - XXXX**

4.chemat în garanție - **MINISTERULUI MEDIULUI - ADMINISTRAȚIA FONDULUI DE MEDIU -**